

POZBYCIE (4) *sb n*

o jasne, e pochylone.

sg N pozbycie (2); -é (1), -(e) (1). ◇ G pozbycia (1). ◇ A pozbycie (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. *Uwolnienie się od czegoś niepotrzebnego, uciążliwego; privatio Cn [czego] (3) : Trucinie ząbieżenié/ pozbycie iey SienLek T[tt]v, S[ss]3v.*

Wyrażenie przyimkowe: »prze pozbycie« (1):

~ Wyrażenie: »prze pozbycie choroby«: z ftąd zdrowi/ do wód tákich prze rośkofzkę/ y dla ochędoftwá: á chorzy/ prze pozbycie choroby/ wcześciác fy e ięli Oczko 12. ~

2. *Utrata [czego] (1) : niełufzność żalu okázuie fie/ gdy rzeczy íwieckich/ to ieft/ vtrácenia máiętności/ niedoftąpienia godności/ bądź ich też zá iákążkolwiek przyczyną pozbycia żáluiey. Phil N2.*

Synonimy: 2. utrata, strata.

*Cf **POZBYĆ***